

Trafiksagor – lär om trafiken

Lpfö18: Omsorg, utveckling och lärande

Undervisningsupplägg

Trafik är en del av alla barns vardagliga liv, även om man går, cyklar, åker buss eller bil till förskolan. Många barn tycker att trafiken är spännande. Att observera olika fordon som låter, blinkar och kör fort. Det är dock viktigt att redan tidigt börja prata om hur man ska bete sig i trafiken och vilka regler som gäller.

Trafiksagor

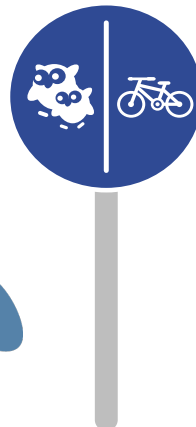
En trafiksaga är ett roligt och lättsamt sätt att prata om och diskutera olika situationer som kan uppstå i trafiken och resonera kring dessa med barnen.

Här följer några exempel på trafiksagor som ni till exempel kan läsa på samlingen. Till materialet finns även bilder att titta på tillsammans.

I sagorna följer vi de fyra syskonen Ugglis. Bestäm tillsammans med barnen vad ugglorna ska heta. Fyll sedan i namnen i de olika sagorna.

Den gula ugglan går på förskolan, den blå i lågstadiet, den röda på mellastadiet och den gröna på högstadiet.

Hej!
Det är vi som
är syskonen
Ugglis.

Syskonen Ugglis går på promenad

Det var en fin dag i skogen när de fyra syskonen Ugglis gav sig ut på promenad. De hörde några fåglar kvittra och ugglorna hoade glatt medan de gick längs den lilla vägen som ledde från den gamla eken.

Plötsligt stannade (fyll i ett av ugglornas namn) och pekade med vingen.

– Titta! Där är bilvägen och där finns ett övergångsställe.

Vägen var ganska bred och det fanns inte några trafikljus som visade när det var ok att gå över vägen.

(Fyll i ett av namnet) tog ett steg ut på vägen, men syskonen ropade:

– Stopp, vänta lite. Vi måste stanna vid kanten först och se så att det är säkert att gå över.

De fyra ugglorna ställde sig en bit från vägkanten vid övergångsstället. Först tittade de åt vänster. Ingen bil syntes. Sedan tittade de åt höger. Där så de inte heller någon bil, men när de lyssnade så hördes ett svagt brummande en bit bort.

– Det kanske är en bil på väg hit. Vi väntar tills det är helt lugnt, sa Ull (fyll i ett av namnen).

Efter några sekunder körde en bil snabbt förbi syskonen.

– Vilken tur att vi väntade!

Vägen blev tyst igen. Ugglorna tittade en gång till åt vänster, en gång till åt höger – och så åt vänster igen, precis som de lärt sig. Sedan lyssnade de efter billjud, men det var tyst.

– Nu är det säkert, sa (fyll i ett av namnen).

Två och två tog de varandra i vingen och gick lugnt, tillsammans över övergångsstället, utan att springa.

När de kommit över till andra sidan log de mot varandra.

– Vad bra att vi tog det lugnt och tittade noga, sa (fyll i ett av namnen).

– Ja, och att vi även lyssnade efter bilar. Då kommer vi tryggt fram, varje gång, sa (fyll i ett av namnen).

Och så fortsatte de fyra syskonen Ugglis sin promenad – kloka och säkra i trafiken.

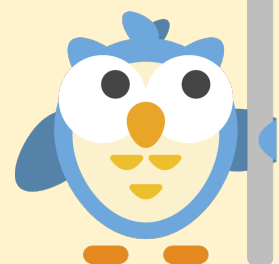
Frågor att ställa till barnen efter sagan:

Vad ska man göra när man kommer fram till ett övergångsställe?

Vilket annat sinne förutom synen är bra att använda?

Är det bra att springa över gatan?

Kan du någon ramsa som är bra för att komma ihåg hur man ska göra vid ett övergångsställe?

Syskonen Ugglis cyklar till parken

En solig morgon i skogen vaknade de fyra syskonen Ugglis. De skulle cykla till Blåbärsängen för att leka och fika, och deras cyklar stod redan redo utanför trädet där de bodde.

(Fyll i ett av namnen) hoppade upp på sin cykel direkt.
– Kom igen! Nu cyklar vi!

Men då tittade mamma Ugglis ut från trädet.
– Stopp, stopp, små ugglor. Har ni inte glömt något viktigt?

Syskonen tittade på varandra. (Fyll i ett av namnen) kände på huvudet och spärrade upp ögonen.
– Våra cykelhjälm!

Snabbt hämtade de sina hjälm. De två yngsta syskonen har hjälm med ett grönt spänne. Det är för att det inte ska vara farligt att leka med hjälmen, om man skulle glömma ta av sig den.

De hjälpte varandra att spänna remmen ordentligt under hakan.
– Hjälmen ska sitta stadigt, inte för löst och inte för hårt, sa (fyll i ett av namnen) stolt.

Syskonen justerade också hjälmarna med ratten bak i nacken så att de satt på bra och rakt på huvudet.
– Hjälmen skyddar huvudet om man skulle ramla, sa (fyll i ett av namnen).
– Ja precis, och det är viktigt att både barn och vuxna använder hjälm, sa (fyll i ett av namnen).

När alla hade hjälm på huvudet log mamma Ugglis.
– Nu är ni redo att cykla säkert.

Syskonen Ugglis cyklade lugnt längs stigen, höll avstånd till varandra och ringde med ringklockan när de närmade sig andra djur. Solen sken, vinden susade i fjädrarna och hjälmarna satt tryggt på plats.

Framme vid Blåbärsängen stannade de och parkerade cyklarna.
– Vad bra att vi hade hjälm, sa (fyll i ett av namnen).
– Ja, sa (fyll i ett av namnen). Då skyddar vi våra kloka ugglehuvuden.

De skrattade och började leka, glada över att de cyklat säkert.
Och så lärde sig syskonen Ugglis ännu en gång hur man är säker i trafiken!

Frågor att ställa till barnen efter sagan:

Har ni alltid hjälm när ni cyklar?

Varför ska man använda hjälm?

Använder de andra i din familj hjälm? Till exempel mamma, pappa och syskon?

Har du ramlat någon gång när du cyklat, åkt sparkcykel eller kanske rullskridskor?

Syskonen Ugglis syns i mörkret

Det var en mörk kväll i skogen. Månen gömde sig bakom molnen och stigen lyste bara svagt. De fyra syskonen Ugglis skulle gå till mormor Ugglis som bodde på andra sidan vägen.

- Oj, vad mörkt det är, sa (fyll i valfritt namn).
- Ja, svarade (fyll i valfritt namn). Man ser nästan ingenting.

Precis då kom pappa Ugglis fram med en liten låda.
– Innan ni går, sa han, ska ni ta på er något viktigt.

I lådan låg reflexer som glittrade silverfärgat. Det fanns armband, små figurer och reflexer att hänga på jackan. Syskonen satte på sig varsin.

- (Fyll i valfritt namn) tittade på sin reflex och log.
– Den lyser när ljus träffar den!

Pappa Ugglis följde med syskonen ut i mörkret och tog fram en ficklampa. Han lyste med den på syskonen.
Plötsligt blänkte reflexerna starkt i mörkret.

- Wow! ropade (fyll i valfritt namn). Man ser oss ju jättemycket bättre nu!
- Ja visst gör ni det, sa pappa Ugglis. När bilar lyser med sina lampor syns ni långt bort, och då kan förarna sakta ner i god tid.

- (Fyll i valfritt namn) nickade allvarligt.
– Då är det säkrare att gå, när man syns ordentligt.
– Precis, sa pappa Ugglis. Men det är bäst att ni tar några fler reflexer var och sätter på både armar och ben. Och varsin väst eller sele också. Då syns ni bra!

De fyra ugglorna gick längs stigen och kom fram till bilvägen där några bilar körde. Reflexerna glimmade och gjorde att de syntes tydligt i mörkret. Syskonen kände sig trygga och stolta.

- Jag gillar att synas, sa (fyll i valfritt namn).
- Jag med, sa de andra syskonen i kör. Då vet alla att vi är här.

När de kom fram till mormor Ugglis fick de beröm.
– Vad fina reflexer ni har! Nu ser jag er på långt håll, hoade hon glatt.

Syskonen Ugglis log mot varandra. De visste nu att något så litet som en reflex kunde göra stor skillnad.

Frågor att ställa till barnen efter sagan:

Har du reflex på dina ytterkläder?

Om du har det, hur ser de ut?

Om du får önska själv, hur skulle du vilja att dina reflexer såg ut?

Har du någonsång testat att lysa på reflexer i ett mörkt rum? Vad händer då?

